

Alıştım Yokluđuna

– keskin2011 · 27 Kasım 2012

çççok Őey anlatır bazen suskunluk
kelimelerin sözcüklerin anlatamadıklarını
anlatır aslında
bir kaçış değildir bakıştan çok fazlasıdır
dilin söyleyemediklerinin bir ifadesidir
yalnızlığa mahküm kalplerin sus halidir
bir sen biliyorsun halimi
seni ne kadar çok sevdiğimi
kim bilir belki köře bařında
sinsice umursamazca gülüyorsun
içimi sen biliyorsun yine de
yaptıklarından bir gün sen de
piřman olacak beni çok arayacaksın
ama ben olmayacağım yanında
sol yanın hep boş kalacak
ve beni düşüneceksin
düşündükçe seveceksin
anlayacaksın sevdiğini
unuturum sanma adımı
unutamazsın
nakış nakış işledim
sensiz nasıl nefes aldığımı
kolay mı sanıyorsun yokluğunda
oysa ben
her gece seninle yatıp seninle kalkıyordum
bir dua gibi ismini haykırıyordum
bak yokluđunu da sineme çektim artık
belki bir gün geri gelirsin diye
ömrümden ömür verdim
bir vefasız sevgiliye
suçlamıyorum artık seni
unut sen de yaşananları diyorum
hiç bir Őey eskisi gibi olmayacak
biliyorum
keřkelerle yokluđunla yaşamak istemiyorum

dön sevdiğim yanımda ol diyorum
gelmeyecek dönmeyeceksin biliyorum
umutsuz bir vakıa gibi
seni ölesiye seviyorum
dönmesen de.

Refik
27.11.2012
İstanbul